

(המשך מעמוד 47)

ליוכיו, וקיווה כי אז יפגוש שוב את ילדיו כאדם חופשי. אולם מאז הרשי עתו הוא חוכך בדעתו מה טוב יותר לילדים, לא לראות בכלל את אביהם או לראותו בתא הכלא. על כך התייעץ השבוע עם גרושתו, שגאה לבקרו בכלא.

רכיחיים

אהבה ראשונה

אהבה בראשיהעין, הפלה בטולכרם, סיום בבית-המישפט

גילה (שם בדוי, מחמת היותה קטינה נאסר שמה למירסום) תזכור תמיד את אהבתה הראשונה, לא כמאורע משמח ונעים אלא כזוועה נוראה, זיכרונות האהבה של גילה יהיו תחת צילה של ההפלה שאותה עברה בבית-החולים בטולכרם.

פרטיו של המיקרה התגלו לפני השופט אריה אבן-ארי, שדן במישפטו של יוסף צובר, גילה היא כיום בת 17, ובזמן המיקרה לא מלא לה עדיין 16 שנים. היא נערה עליזה וצחקנית, הלומדת בפנימייה במרכז הארץ.

עצה של חברה. בקיץ של השנה שעברה הכירה גילה את יוסי צובר, 21, מראשיהעין. יוסי איננו נראה כמאהב מהסרטים. הוא נמוך, צנום ושחרח, אולם למרות מראהו ולמרות היותו נשוי ואב לילד, הצליח לכבוש את ליבה של גילה.

לדברי כתבי-האישום, בחודשים ארבעה אוגוסט-אוקטובר 1983, קיימו גילה ויוסי יחסים שלוש פעמים בלבד, ובכל זאת נכנסה גילה להריון.

כאשר גילתה גילה כי היא בהריון, היתה אובדת-עצות. היא חששה מתגורר בת בנימישפחתה, שהם שמרנים. היא התייעצה עם חברתה הטובה, המתגוררת איתה באותו החדר בפנימייה. החברה יעצה לה ללכת ולדבר עם יוסי, כדי שיעזור לה לעשות את ההפלה. **שיבוע של מלזים.** בחודש נובמבר 1983 נסעו שתי הנערות

גברת אתא שותקת

ציפור מולר, אלמנתו של מייסד אתא, האנס מולר, מבקשת מהמטלפנים הרבים בימים אלה לביתה שבקרית-אתא, לפנות את הקו. "בכל רגע עלולים להזעיק אותי לעוד פגישה", היא מסבירה כנימוס תוצרת חו"ל.

על אף העובדה שבעלות המיפעל עברה מזמן מידי מישפחתה, היא פעילה ורואגת בימים אלה הרבה מעבר לתפקידה כחברת מועצת-המנהלים של אתא. כי ועדה-עובדים אינו רואה במולר יריב, כפי שהוא רואה בשאר חברי מועצת-המנהלים. הוא רואה בה שותפה. "ציפור היא נהדרת", השתפך פינחס גרוב, ראש הוועד.

כפגישה שנערכה לא מכבר בין הוועד למועצת-המנהלים, ביקשו העובדים להיוועץ ביחידות. מכיוון שמיספרם היה רב משל מיספר נציגי ההנהלה, ביקשו להישאר לכר חדר. כשקמה מולר לצאת, עם שאר חברי מועצת-המנהלים, השתוממו נציגי העובדים: "את שייכת אלינו!" הם קב עו. "מה פתאום שתצאי איתם?" **צילו של בטהובן.** לאורך כל כיסויה של פרשת אתא, במשך שנה וחצי בהפסקות, הצליחה מולר שלא

להיחשף. היא גזרה על עצמה שתיקה מוחלטת, וסירבה בתוקף לפניות. היא מתגוררת בשכונה כפרית, לא הרחק מבית-החרושת אתא בקריית-אתא. שכונה שנבנתה כדי שיתגוררו בה פקידים בכירים במיפעל. ביתה הוא שריד לאריסטוקרטיה המיוזרת-אירופית: בית-אבן צנוע, מוקף גן ענקי, המטופל כמרידה.

היא אשה מטופחת, בלתי ראוותנית, בסביבות השבעים. כמעט תמיד לבושה בפשטות, בכגרים תוצרת אתא. פעם היו החריגים היחידים בביתה של מולר צילו, שהיה של בטהובן, וכלי הכסף עתיקים. לאחר מיספר פריצות לביתה, הם הועברו למקום מיבטחים.

גינקולוג.

איום ברימון. שבועיים אחרי ביצוע ההפלה חשה גילה כאבים עזים, החל דימום חזק והיא גיקשה את עזרת האחות בפנימייה. היא נלקחה מידי לבית-החולים קפלן כרוחבת, ושם גילו כי היא סובלת מזיהום חזק

לביצע בה את ההפלה. כאשר ראתה גילה את החדר שבו יבוצע הניתוח, התחלחלה. היא נמצאה בבית-החולים הממשלתי בטולכרם. מכיוון שהגיעה בשעה כה מאוחרת בלילה, לא רשם אותה איש במימכי בית-החולים. היא אושפזה בחדר צרדי, שנראה כמו לקוח

היחשף. היא גזרה על עצמה שתיקה מוחלטת, וסירבה בתוקף לפניות. היא מתגוררת בשכונה כפרית, לא הרחק מבית-החרושת אתא בקריית-אתא. שכונה שנבנתה כדי שיתגוררו בה פקידים בכירים במיפעל. ביתה הוא שריד לאריסטוקרטיה המיוזרת-אירופית: בית-אבן צנוע, מוקף גן ענקי, המטופל כמרידה.

היא אשה מטופחת, בלתי ראוותנית, בסביבות השבעים. כמעט תמיד לבושה בפשטות, בכגרים תוצרת אתא. פעם היו החריגים היחידים בביתה של מולר צילו, שהיה של בטהובן, וכלי הכסף עתיקים. לאחר מיספר פריצות לביתה, הם הועברו למקום מיבטחים.

השם שניתן למיפעל בראשית ימיו, כראשייהתיבות של המילים אריגים תוצרת-ארצנו.

פועלת-אתא מפגינה בעת השביתה הגדולה (1959) הון גדול, רצון-טוב קטן

הגדולה, כאשר ביקשו לפטר פיטוריי ייעול.

אגב, ציפורה מולר עצמה נפלה קורבן לפיטורים, או, ליתר דיוק, התי פטרות, כאשר עמוס בן-גוריון, מנהל אתא לפני תקופת איוונברג, לא ראה עין בעין עם בעלת-הבית, ששימשה כמנהלת מחלקת-השכלות.

או גם התערב ועדה-עובדים וביקש הסברים. אבל היום קשה להסביר מה קרה בדיוק, כיצד המיפעל המישפחתי, עם בעלים בעלי תודעה סוציאליסטית כמעט (מולר עצמה היתה, בצעירותה, חברה בשומר הצעיר), התנגד לאן שהתנגד, לאחרי שנלכד ברשת ההון הגדול והרצון-הטוב הקטן.

וחיפש אותה. אולם היא לא היתה במקום. צובר ריכר עם חברתה הטובה ואמר לה, כי הוא רוצה לתאם עדותו עם גילה. הוא ביקש כי תיתן לו את כתובתה של גילה, וכאשר היא סירבה, הצהיר כי הוא עלול להזיק לעצמו או להשתמש ברימון.

האשה בהריון. המיטרה סיימה את החקירה בפרשה, והוגש כתבי-אישום נגד צובר על בעילת קטינה, על הדחה בחקירה ועל איזמים.

התובעת, יהודית אמטרדאם, העלי-תה על דוכן-העדים את חוקרת המישי-טרה שביקרה בבית-החולים בטולכרם וראתה שם את החדר. החוקרת, רבי סמל ראשון עדינה אש, יכלה בקושי לשלוט בקולה, כאשר תיארה את החדר שבו נערכה ההפלה. הסניגור, עורך-הדין יצחק חגאג, חקר את העדה חקירה נוקבת.

על הספסל באולם המישפטים יש-בה, בזמן המישפט, אשה צעירה שכרסה בין שיניה. אשתו של צובר, שחרחורת נאה בהריון מתקדם, שמעה את כל העדויות והמשיכה לתמוך בכעלה, למרות הכל.

תליאביב

עימות פחיהנפט

עם קצת רצון,

נמצא הסתרון,

למקרה של המועדון

אפשר היה לחשוב שהוכרו על מצב כוננות א'. החלונות כוסו בשקיהחול, פחים פוזרו בשטח. אבל הפחים לא היו ריקים, לשימוש בשעת-חירום, כי אם מלאים בנפט.

אבל מצב-כוננות כן הוכרו. של מועדון הלילה היפואי אריאנה, שעמד לפני ביצוע ציהריסה על חריגות בנייה.

בן ולא. רק אחרי שעשרות אמנים, זמרים, מיסעודנים ובעלי-מועדונים, חסידי אריאנה וותיקיו, עמדו במשך שעות בעימות עם כוחות מיטרה שבאו לבצע ביום הראשון השבוע את ציהריסה, ושיכנעו את מי שהיה צריך לשכנע שאם הם אולי לא ישתמשו בחבליהתליה שהתקינו כפי-

תח המועדון, כפחי הנפט דווקא כן ישתמשו — נמצאה הפשרה. השוטרים נסוגו, פועלי העיריה נעלמו וחזרו כלעומת שבאו, וכעל אריאנה, שוני גבריאל, התחייב להרוס את חריגות הבניה.

עיתונות

מי אתה, שימעון פרס?

מה הוא אוהב?

מה הוא שונא?

בשנות ה-50 נהג העולם הזה לכנות את ראשיהמשלה הנוכחי בכינויים לא-אוהדים במיוחד, כמו "שימעון פרסומת". את שוחרר-טובתו בעיתונות הכתיר השבועון המסויים בשם הקולקטיבי "יוניטר פרס".

בינתיים חלפו שנים רבות. כמובן שיש לפרס גם כיום שוחרר-טובה רבים בעיתונות, אבל יש לו שם גם כמה שאינם נוהגים בו בדיוק ככפפות של משי.

כתב בשבוע שעבר, בהארץ, במדור רו חמוש במישקפיים קובי ניב:

"אולי תגידו לי אתם: מי הוא שימעון פרס? מה הוא חושב? מה הוא לא חושב? במה הוא מאמין? במה הוא לא מאמין? מה הוא אוהב? מה הוא שונא? מה משאיר אותו אריש? שהרי אם יש איש כזה ששמו שימעון פרס, מוכרח גם להיות משהו שהוא מאמין, או לא מאמין בו. משהו אחד שהוא אי-הב, איזה משהו קטן שהוא שונא. משהו מוכרח להיות לו. לא? הרי אם יש כן-אדם כזה, או הוא כן-אדם, לא?

מסתבר שלא. מסתבר שאצל שימ עון פרס זה לא ככה. כשיחה עם סופרים הוא חובבי-שירה שאין שני לו. בתע-מולה לעדות-הימורח הוא ראשון ופני הסרט הערכי ביום השישי. במשאזמתן עם הדתיים הוא אלוף הריצה לכותל. במשאזמתן עם שולמית אלוני הוא אתיאיסט מארץ האתאיסטים. באי-נטרנציונל הסוציאליסטי הוא אבי הסוציאליזם. בהסתדרות הוא יוניטר ניסט. בארצות-הברית הוא יונה. בראש העין הוא עיט. במישרד הביטחון הוא נץ. ביער הוא עץ. בפרדס הוא תפוח. במידבר הוא דרדר..."

מסגינים נגד הריסת "אריאנה" השוטרים נסוגו, המועלים נעלמו

מימיהבניניים. על המיטה היתה שמיכה מוזהבת והכיוור היה כולו שחור מליכלוך.

גילה היתה מבוהלת ומוראגת, והחלה צועקת בקוליקולות כאשר נכנס הרופא לחדרה. רק שיכנוע ארוך מצד מלוויה גרם לה לחזור לחדר ולתת לרופא לברוק אותה. אחי כר התברר כי הרופא שביצע את ההפלה לא היה כלל

לראשיהעין וחיכו לצובר ליד ביתו. כאשר הגיע, שוחחה איתו גילה והוא הסכים לעזור לה. הוא הבטיח לה כי ישלח אותה יחד עם חברו הטוב, נזמיה צוברי, לעשות את ההפלה בבית-חולים.

אחרי שבוע, בשעה אחת אחרי חצות, הגיעה גילה יחד עם צוברי ועוד שני אנשים לבית-החולים שבו עמדו